

A PLAY af Institute of Interconnected Realities.

Vi befinder os i en svævende tilstand en halv meter over jordens overflade, uvidende om, hvor vi egentlig befinder os? Og hvad der henvender os til denne tilstand? Var det abstraktionen af vores identitet? Udvisningen af vores fælles fortællinger? Den nødvendige omskrivning af historien?

Denne svævende tilstand har ledt til en følelse af hjemløshed – At være på ydersiden af selv sin egen krop.

A PLAY er et nyt projekt af Institute of Interconnected Realities - et koreografisk værk, der beskæftiger sig med vores tilknytning til sted og til hjem. Værket tager specifikt udgangspunkt i black box scenen og åbner dermed op for en spekulation omkring, hvorvidt det overhovedet er muligt at knytte et reelt bånd til et sted som dette, som er designet til at udtrykke en form for neutralitet? Hvad skal der til for at et sted ville kunne betragtes som et form for hjemsted og hvordan påvirker steder vores måder at udtrykke os på?

Værket skabes med baggrund i en kunstnerisk research, der bygger videre på en mangeårig interesse i koreografisk tænkning, tekstbaseret teater og en aktivering af fantasien gennem abstraktion. Værket produceres og præsenteres i samarbejde med de co-producerende partnere Holstebro Danseteater, Åben Dans Roskilde, Dansehallerne og Toaster/Husets Teater i København. Forestillingen har premiere på Husets Teater d. 21. november 2022 og spiller 5 forestillinger.

Tekst, rum og koreografisk praksis

I *A PLAY* undersøges de bevægelsespotentialer der er, og kan opstå i relationen mellem tekst, koreografisk tænkning og praksis, lyd og lys - samt hvilken indvirkning disse potentialer kan have på bevægelsen af publikums indre billedproduktion. Vi ønsker at undersøge mulighederne i et værk, der som udgangspunkt bæres af andre 'kroppe', eller kvaliteter på scenen, end den menneskelige og derfor er det centralt at forstå hvordan fx. tekst, lyd og lys kan aktiveres, som bærende performere i sig selv. I udviklingsprocessen vil vi primært have fokus på tekstudvikling samt afsøgningen af mulighederne i en (menneske)tom black box - hvordan kan lys, tekst og lydflader åbne levende rum både visuelt og auditivt såvel som i fantasien?

Værket bygges op over en cyklisk 11 akt struktur, hvori hver akt har en egen indre logik ift. hvordan tekst og rum udfoldes. Denne 11 akt struktur og dens udformning er baseret på en Tibetansk dødsmeditation, som vi i vores tidlige research har arbejdet med under et koreografisk princip med titlen 'repetition but always another'. Som proces indebærer dødsmeditationen den gradvise adskillelse af sjæl og menneskekrop og i den forbindelse refereres der til andre kvaliteter af bevidsthed og forståelse af rum end den vi typisk kender til. Således er vi nået frem til interessen i en umiddelbar mennesketom scene. Teksten opføres live i teatret, og vi vil arbejde med en praksis for fremførelsen af den for at bibeholde den 'nerve' live-performance har.

Tematisk vil teksten reflektere over tiden med og post Corona, den vil kunne læses som en refleksion over den fremmedgørelse, der er opstået mellem mennesker i en tid med fysisk afstandstagen, og den isolation og ensomhed det har medbragt. Metaforisk kan virussen også læses som den kritiske tilstand verdenssamfundet befinder sig i. Teksten vil spænde fra at zoome helt ind i kroppens indre anatomi til et metablik på den verden vi lever i. Teksten er en virus, der borer sig ind i publikums indre og åbner op for en mere uregerlig billedproduktion.

Involverede kunstnere: Lydkunstner & music producer: Santi Rieser **Skuespiller & tekst forfatter:** Jonathan Bonnici **Koreograf, dramaturg & performer:** Ida-Elisabeth Larsen **Koreograf & performer:** Marie-Louise Stentebjerg **Lys:** Anton Andersson (to be confirmed!) **Faglig sparringspartner:** Vi ønsker et samarbejde med en engelsktalende dramaturk, da vores arbejdsprog er engelsk. Derudover er det vores erfaring at internationale samarbejder kan lede til interessante partnerskaber ift. at præsentere værker i udlandet på et senere tidspunkt.

Om IIR: Institute of Interconnected Realities (IIR) er en ny platform, hvis grundlag er inspireret af begrebet "decentral koreografi". Begrebet konstituerer et særligt tankesæt og research, der undersøger hvad der sker når det koreografiske udtryk udfolder sig på flere steder samtidig, og hvor ingen af disse udfoldelser er mere i fokus end de andre. Decentral koreografi er ikke kun et koncept, der inspirerer til særlige former for koreografisk tænkning på scenen, men tilbyder også nye perspektiver på dramaturgi, produktion, tilskuerens rolle, kuratering mm. IIR er udviklet under kunstnerisk ledelse af de danske koreografer Ida-Elisabeth Larsen og Marie-Louise Stentebjerg (two-women-machine-show) samt den britiske skuespiller Jonathan Bonnici. IIRs arbejde er støttet af Statens Kunstfond, Husets Teater, Aaben Dans & Dansehallerne. IIR er huskompagni hos Husets Teater 2021-24.